

ادامه از صفحه ۴

«سفیدنمایی» از «شبه سواپ» به سبک پنهان کاری

و این در حالی است که در ارزیابی اقتصادی و سرمایه‌گذاری برای توسعه در نکا و پالایشگاه‌های کشور برای انجام این امر اگر دلار در هر بشکه منظور شود نرخ بازگشت ۱۸درصدی به‌دنبال خواهد داشت. براساس گزارش‌های وزارت نفت که در دسترس مجلس شورای اسلامی قرار دارد آنچه به شرکت ملی نفت ایران پرداخت شده است حدود ۲/۰ دلار در هر بشکه‌می باشد که حتی کفاف هزینه‌های انتقال آن را نیز پاسخگو نبوده است. کار گروه مذکور به شواهدی که حاکی از دریافت مبالغتفاوت این مبالغ توسط افرادی در تعدادی از شرکت‌های مرتبط می‌باشد دست یافته است.

۴- شواهد و مدارک موجود موید آن است که افسراد ذی‌نفع در عملیات شبه‌سواپ دارای ارتباط و اشتراک با افرادی می‌باشند که در تبانی با بابک زنجانی خسارات غیرقابل جبرانی را به کشور و ملت شریف ایران وارد ساختهند که متعاقب رسیدگی در دست انجام، اطلاعات و جزئیات بیشتر در این زمینه برای افکار عمومی از طریق رسانه‌هامنتشر خواهد شد. شایان ذکر است بر اساس اطلاعات واصله، افراد حقیقی و حقوقی مورد اتهام در این موضوع با هدف دستیابی مجدد به آنچه شبه‌سواپ معرفی گردید و همچنین بهمنظور کسب عواید نامشروع اذدست‌رفته خود درصددوارونه‌سازی حقیقت، پنهان کاری و القابات دروغین در معدودی از رسانه‌ها می‌باشند که توصیه می‌شود اصحاب شریف رسانه همچون گذشته در صیانت از حقوق حقه ملت و کشور مراقبت و هویشاری کامل داشته باشند.

۵- گزارش‌های متعدد موجود از هیات‌مدیره وقت شرکت ملی پالایش و پخش حکایت از کیفیت بسیار نازل نفت خام وارداتی تحت عنوان سواپ پالایشگاه‌های شمال کشور و خسارات وارده به آنها دارد که با کمال تاسف هیچ‌گونه تطبیقی با سرمایه‌گذاری انجام‌شده در پالایشگاه‌های شمال کشور به منظور امکان پذیری دریافت نفت خام مورد سواپ موجود نیست که رسیدگی به این موضوع و انتشار نتایج آن جهت آگاهی افکار عمومی در دستور کاری کارگروه مذکور قرار گرفته است.

۶- عملیات سواپ تقلبی به حدی غیرشفاف و غیرقابل دفاع بود که مهندس قاسمی وزیر محترم سابق نفت و مهندس زنگنه وزیر محترم فعلی به‌صراحت اذعان دارند که در بررسی‌های انجام‌شده مجدد بعدی، تصمیم دکتر میر کاظمی وزیر محترم وقت نفت، صائب و ایشان در این زمینه محق می‌باشند و از این رو از رانداری مجدد آن منافع به عمل آورده‌اند.

۷- مستند به سوابق و مدارک مضبوط در کارگروه ماده ۳۳۶ که قابل ارایه به مراجع ذی‌صلاح می‌باشد بر اساس صورتحجلسه تنظیمی، شرکت نیکو مکلف گردید وفق مفاد قرارداد موسوم به سواپ اخطار بهای قانونی را به شرکت‌های ذینفع در سواپ ابلاغ نماید تا براساس آن با شرایط سواپ به معنای تحویل گیری معادل نفت خام در جزیره خارک و هزینه‌های مترتبه آن را مورد پذیرش قرار دهند یا اینکه پس از سپری‌شدن زمان مقرر بعد از اخطاربه طبق قرارداد متعده نسبت به فسخ آن مبادرت نمایند. بر اساس مدارک و اسناد موجود افرادی که در دایره ذینفعان عملیات شبه‌سواپ قرار داشته‌اند علی‌رغم پیگیری‌های مکرر و متعدد دفتر وزیر محترم وقت نفت صدور اخطار به‌ها را با تاخیر معنادار ابلاغ کرده‌اند. بدون تردید در صورت ادعای خسارات وارده می‌بایست به تخلفات افرادی که با استنکاف در برابر دستور وزیر نفت وقت اخطار به‌های مقرر را با تاخیر ابلاغ کرده‌اند مورد رسیدگی قرار گیرد که این مهم نیز در کارگروه مذکور ملحوظ نظر موکد قرار گرفته است که نتایج حاصله از بررسی‌های انجام‌شده در موعد مقتضی منتشر خواهد شد.

۸- آنچه بسیار ابهام‌برانگیز و سوال‌انگیز می‌باشد این است که در زمان تصدی مسوولیت دکتر میر کاظمی در وزارت نفت در رد ادعای حقوقی از سوسی شرکت‌های اروپایی با موضوع سواپ و به‌دنبال پیگیری‌های مجذانه و دفاع دقیق مدیر حقوقی وقت شرکت ملی نفت و ارایه ادله و براهین متقن در سه دادگاه، آخراًلا پرونده ادعایی در مرحله دآوری بدون هیچ‌گونه پرداخت خسارت منتهومه گردید. در حالی که در پرونده اخیر علی‌رغم اینکه مدعی، مالک یک شرکت با ملیت ایرانی و نزدیک به متهمین است که شرکت خود را در خارج از کشور ثبت کرده است و بر علیه جمهوری اسلامی ایران مدعی خسارت می‌باشد. نتیجه دیگری حادث گردیده است؟! به‌نظر می‌رسد دست‌اندرکاران حقوقی ذریط در دستگاه مسوول می‌بایست با درایت و تمشیت عقلانی برای ایفای مسوولیت خطیر حقوقی خود تدابیری شایسته به کار بیندند

۹- در خاتمه ضروری می‌داند ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران با دستور موکد و تعیین گروه بازرسی آمین و مطلع و با هدف رسیدگی دقیق به پرونده افرادی که در مجموعه وزارت نفت در تبانی آشکار با بابک زنجانی قرار داشته‌اند و اکنون نیز در چندین شرکت تحت پوشش نفتی فعالیت دارند و ارتباط آنان با کسب درآمدهای نامشروع شبه‌سواپ غیرقابل‌انکار است، پای‌بندی عملی و عزم راسخ دولت یازدهم را در مبارزه قاطع با فساد و ویژه‌خواری به ملت شریف ایران نمایان سازد.

روابط‌عمومی دفتر ارتباطات مردمی دکتر سیدمسعودمیرکاظمی نماینده مردم تهران و رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی

شرق: آمار و ارقام موجود نشانگر آن است که با گذشت زمان، درصد خوداتکایی کاهش پیدا کرده به‌طوری که از ۶۱درصد در سال ۱۳۸۰ به ۴۴درصد در سال ۱۳۹۱ رسیده است. این مساله نشان‌دهنده این واقعیت است که در مورد خودکفایی برنج، به برنامه تولید برنج توجهی نشده است و دولت باید برای حفظ سرمایه‌های داخلی و جلوگیری از خروج ارز از کشور، حامی برنجکاران باشد. واردات بی‌رویه، نبود نظارت دقیق و کافی بر واردات و تنظیم بازار برنج، همواره کشاورزان را برای فروش محصولات خود با مشکلات زیادی مواجه کرده است. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهند که واردات برنج متاثر از دوعامل تولید داخل و نرخ تعرفه تعیین‌شده بر برنج وارداتی است.

بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، ایران با واردات بیش از یکمیلیون تن برنج در سال‌های اخیر، پس از کشورهای فیلیپین، نیجریه و عربستان‌سعودی در رده چهارم واردات جهان قرار گرفته است. این درحالی است که عملکرد تولید برنج ایران به تقریب با متوسط عملکرد جهان برابری می‌کند و میزان واردات کشور حدودا دوبرابر میزان نیاز مصرف کشور است.

بررسی آمار واردات برنج طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۱ حاکی از آن است که طی این دوره میزان واردات این محصول از میزان ۶۹۹هزارتن در سال ۱۳۸۰ با سیر صعودی به یکمیلیون و ۲۸۹هزارتن در سال ۱۳۹۱ رسیده که نشان‌دهنده افزایش ۴۵درصدی در این دوره است.

لازم به ذکر است به‌طور کلی اگر مصرف سرانه برنج برای هر ایرانی ۴۰کیلوگرم در نظر گرفته شود، سالانه سهمیلیون تن برنج مورد نیاز است که با احتساب تولید دومیلیون و ۴۰۰هزارتنی در داخل، نیاز به واردات ۶۰۰هزارتن برنج است و اگر ۲۰۰هزارتن هم به‌منظور ذخیره‌سازی این محصول در نظر گرفته شود سالانه نهایتا باید ۸۰۰هزارتن برنج خارجی وارد شود تا هم تلمین‌کننده بازار مصرف باشد و هم به دسترنج کشاورزان لطمه نزنند، ولی هم‌اکنون با واردات یکمیلیون و ۲۸۹هزارتن برنج، ۴۸۹هزارتن بیش از آنچه موردنیاز است به کشور وارد می‌شود که این مقدار مازاد، تولیدکنندگان داخلی را با مشکلات بیشتری مواجه می‌کند.

صادراتی که به واردات تبدیل شد

ایران تا دهه ۴۰ هجری شمسی صادرکننده برنج بوده، اما پس از آن به دلیل افزایش درآمدهای نفتی و تغییر تدریجی الگوی مصرف مناطق شهرنشین، تبدیل به یکی از عمده‌ترین واردکنندگان این محصول شد. به طوری که میزان واردات برنج طی سال‌های اخیر باوجود روبه‌روبودن با نوسانات منظم افزایشی و کاهشی، روند روبه‌رشدی را طی کرده و به دلیل افزایش قیمت جهانی برنج و همچنین بالارفتن هزینه‌های حمل‌ونقل، واردات برنج ایران طی سال‌های اخیر از کشورهای نزدیک انجام شده است.

پیشی گرفتن میزان واردات برنج از میزان کمبود آن برای تلمین نیاز کشور، مخاطره‌ای است که کسبوکار کشاورزان را که به‌گونه مستقیم از این راه امرارمعاش می‌کنند، به خطر انداخته است به‌ویژه در برخی از سال‌ها دیده شده که واردات برنج در فصل برداشت برنج قوت می‌گیرد و برنجکاران را با مشکلات بیشتری مواجه می‌کند. مجاورت ایران با دوکشور پاکستان و هندوستان که از تولیدکنندگان برنج دنیا به‌شمار می‌روند، این نگرانی را تشدید کرده است.

ارزش واردات این محصول در این دوره زمانی دارای نوساناتی بوده، به‌گونه‌ای که از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳ روند صعودی داشته و از ۱۹۰میلیون‌دلار در سال ۱۳۸۰ به ۳۵۶میلیون‌دلار در سال ۱۳۸۳ رسیده و دوباره به‌استثنای سال ۱۳۸۹ به روند صعودی خود ادامه داده است به طوری که به هزارو۳۰۰میلیون‌دلار در سال ۱۳۹۱ می‌رسد. لازم به ذکر است کشورهای امارات، هندوستان، پاکستان و تایلند از عمده‌کشورهای صادرکننده برنج به ایران بوده‌اند (توجه به این نکته ضروری است که امارات تولیدکننده برنج نیست)، در حال حاضر ایران یکی از مهم‌ترین واردکننده‌های این محصول محسوب می‌شود.

آمارهای موجود بیانگر روند تغییرات در تولید و واردات برنج است. از سال ۱۳۸۵ واردات برنج رو به افزایش گذاشت و به‌تدریج آثار کاهش تولید نیز بروز کرد، البته تأثیر خشکسالی بر کاهش تولید در سال ۱۳۸۶ قطعی است، اما در سال ۱۳۸۸ نیز تولید داخلی باوجود کاهش آثار خشکسالی، بهبود چنانی را نشان نمی‌دهد، شاید این روند کاهش تولید و افزایش واردات را بتوان متاثر از سیاست کاهش تعرفه بر واردات برنج از ۱۵۰درصد در سال

۱۳۸۴ به ۲۱درصد در سال ۱۳۸۷ دانست. در سال ۱۳۸۴ و پس از آن نیز با کاهش شدید نرخ تعرفه واردات برنج، میزان واردات برنج‌های خارجی که اغلب مشکوک به آلودگی نیز بودند به‌شدت افزایش یافت به‌گونه‌ای که تجارت‌برنج تولید داخل را با مشکلات جدی روبه‌رو کرده این ترتیب جهت‌گیری واردات محصول به‌سمت ارقام درجه ۲ و پایین‌تر بوده و حوزه رقابت را برای ارقام برنج‌های درجه ۱ درجانی از این دسته محسوب می‌شوند در مقایسه با ارقام کیفی ممتاز، تنگ‌تر کرده است.

همچنین آمارها نشان می‌دهند یک روند منطقی بین میزان تولید و واردات رسمی تا قبل از سال ۱۳۸۹ برقرار بوده است. بنابراین می‌توان به ارقام قبل از سال ۱۳۸۹ برای محاسبه میزان تولید و واردات و نیز مصرف سرانه، اعتماد کرد. چنانچه

آمار سال ۱۳۸۵ مینا قرار

گیرد با احتساب میزان تولید

معادل هزارو۵۶۷ و واردات

هزارو۲۲۱-تن، میزان کل

مصرف دوهزارو۷۸۰تن خواهد

بود. بر اساس اطلاع مرکز آمار

ایران، جمعیت ایران در سال

اقتصاد

ایران چهارمین واردکننده بزرگ جهان

خوداتکایی برنج از ۶۶ به ۴۴درصد رسید

عکس: مصطفی طاق

تعرفه واردات برنج طی سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۸۰			
سال	۱۰۰۶۱۰۰۰ (شلتوک) ۱۰۰۶۲۰۰۰ (برنج قهوه‌ای)	۱۰۰۶۳۰۱۰ (واردات دولتی)	۱۰۰۶۳۰۹۰ (واردات غیردولتی)
۱۳۸۰	۱۲	-	-
۱۳۸۱	۳	-	-
۱۳۸۲	۵۰	-	-
۱۳۸۳	-	۴	۱۰۰
۱۳۸۴	-	۴	۱۵۰
۱۳۸۵	۱۵۰	-	-
۱۳۸۶	۱۵۰	-	-
۱۳۸۷	-	-	-
۱۳۸۸	۴۵	-	-
۱۳۸۹	۴۵	-	-
۱۳۹۰	۹۰	-	-

۱۳۸۵ حدود ۷۰میلیون و ۴۹۵هزار و ۷۸۲نفر بوده است. بنابراین مصرف سرانه با اتکا به واردات رسمی حدود ۳۹/۵ کیلوگرم خواهد شد.

چنانچه این الگوی مصرف در سال ۱۳۹۰ نیز حفظ شده باشد با احتساب جمعیت ۷۵میلیون و ۱۴۹هزار و ۶۹۹نفری ایران، میزان کل مصرف دوهزار و ۹۶۸تن برآورد می‌شود. بر اساس آمار رسمی گمرک در شش‌ماهه اول سال ۱۳۹۲ معادل یکمیلیون و یکصدویک‌هزارتن برنج از مبادی هندوستان، امارات و ترکیه به‌طور رسمی وارد کشور شده است. یقیناً - کماکان - برخی مرزهای کنترل‌نشده نیز شاهد ورود برنج به کشور بوده‌اند.

این واردات رسمی ۷۵درصد بیش از مدت مشابه در سال ۱۳۹۱ است. بر اساس نامه رسمی انجمن برنج ایران، سال ۱۳۹۲ سال مطلوبی برای تولید برنج در کشور بوده به‌طوری که تولید داخلی با احتساب برنج‌های در حال برداشت دوباره کشت شده و کشت رتون حتی از دومیلیون و ۳۰۰هزارتن نیز بیشتر شد.

میزان مصرف کشور نیز از سهمیلیون تن برنج بیشتر نیست، یعنی نیاز کشور به واردات حدود ۶۰۰هزارتن است. درواقع تنها در شش‌ماهه اول سال ۱۳۹۲ دوبرابر بیش از نیاز برنج وارد کشور شده است. مبادی ورود برنج به ایران نیز سئوال‌برانگیزند. زیرا کشورهای امارات و ترکیه تولیدکننده برنج نیستند که به ایران صادرات برنج دارند! آمار و ارقام موجود نشانگر آن است که با گذشت زمان، درصد خوداتکایی کاهش پیدا کرده به‌طوری که از ۶۱درصد در سال ۱۳۸۰ به ۴۴درصد در سال ۱۳۹۱ رسیده است (البته در سال ۱۳۸۷ با بروز خشکسالی ضرب وارداتکلی به حدود ۴۷درصد رسید و در سال ۱۳۹۱ ضرب وارداتکلی به حدود ۴۴درصد کاهش یافته است) این مساله نشان‌دهنده آن است که در مورد خودکفایی برنج به برنامه توجهی نشده و دولت باید برای حفظ سرمایه‌های داخلی و جلوگیری از خروج ارز از کشور، حامی برنجکاران باشد.

سیاست‌های تجاری برنج در ایران

در زمینه سیاست‌های تجاری، دولت طی سال‌های گذشته با برقراری تعرفه ارزشی برای واردات برنج، از تولید برنج تا حدی حمایت کرده و این نوع حمایت در سال ۱۳۹۰ دوباره افزایش یافته است (و به ۹۰درصد رسیده است) این در صورتی است که تعرفه سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹، ۴۵درصد بوده است. در هر حال یک نوع عدم ثبات و تغییرات مداوم در نرخ تعرفه برنج ملاحظه می‌شود که ناشی از عدم تغییر سیاست مشخص و مداوم در تعرفه‌گذاری این محصول است.

بنابراین روند سیاست‌گذاری در زمینه تعیین نرخ تعرفه برنج طی این سال‌ها توام با کاستی‌هایی بوده که با

درنظرگرفتن ظرفیت‌های بالقوه کشور در تولید این محصول تا مرز خودکفایی می‌توان با اعمال اصلاحاتی در سیاست‌گذاری تعیین تعرفه، مانع واردات بی‌رویه محصول در جهت حمایت از تولید داخلی شد.

ادامه از صفحه ۴

انقلاب خاموش در برزیل

عوامل موثر در موفقیت

عوامل موثر در موفقیت این طرح که امروزه به‌عنوان انقلاب خاموش برزیل از آن یاد می‌شود شامل موارد زیر بوده است:

۱- قبل از اجرای برنامه، اهداف و ضرورت اجرای آن به صورت مکتوب منتشر شد و مورد نقد و بررسی قرار گرفت.

۲- برنامه ابتدا در سطح منطقه‌ای و سپس در سطح ملی اجرا شد.

۳- همه برنامه‌های حمایتی در یک مدل ادغام و یکپارچه‌شدند.

۴- خانوارها و مدارس فرم‌های شرایط قرارداد را امضا کردند تا مسوولیت صحت اطلاعات ارایه‌شده و باقی‌ماندن در پروژه را برعهده بگیرند.

۵- با تعیین و شناسایی دقیق جامعه هدف و تعریف فاکتورهای جغرافیایی و اقتصادی، اجتماعی خانوارها، امکان دخالت مسایل سیاسی یا ورود انگیزه‌های سیاسی به حداقل رسید.

۶- با این استدلال که زنان بیشتر از مردان تمایل دارند پول خود را صرف خانواده کنند، واریز نقدی به حساب مادر خانواده انجام شد.

۷- کمیته کنترل اجتماعی با هدف نظارت و ارزیابی پروژه و اطمینان از هزینه‌کرد درست مالی و همچنین

واسطه‌گری میان دولت و خانوارها ایجاد شد.

۸- با ایجاد کمپین‌های مختلف ابعاد طرح برای مردم تشریح شد و آنها تشویق به مشارکت شدند.

۹- یک ارتباط سه‌جانبه بین نهادهای مدنی، مدیران منطقه‌ای و دولت مرکزی ایجاد شد.

۱۰- دولت مرکزی برای شناسایی خانوارهای فقیر از کمک بیش از پنج‌هزار شهرداری بهره گرفت. این شهرداری‌ها موظف بودند با شناسایی مناطقی که فقیرنشین هستند، خانوارهای آن مناطق را در برنامه ثبت‌نام کنند.

۱۱- با اینکه طرح در سطح ملی انجام می‌شد در حوزه اجرایی، مالی و قوانین دغدغه‌ها و مسایل منطقه‌ای لحاظ شد.

۱۲- سیستم اطلاعاتی یکپارچه و دقیق تهیه شد.

۱۳- برنامه ابتدا با تحت‌پوشش قراردادن فقط شش‌درصد خانوارها آغاز شد و سپس طی ۱۰ سال رقم تحت پوشش خانوارها به ۲۵درصد افزایش یافت. ۱۴- مساله آموزش و سلامت به‌عنوان دو رکن مهم فقرزدایی از خانوارهای محروم به‌عنوان شرط پرداخت نقدی اعلام شد.

قلک کوچک شما، حامی بزرگ کودکان محک

قلک های کوچک شما، از کودکان محک حمایت همه جانبه می کند .

اگر مایلید یکی از قلک های محک را مهمان خانه یا محل کار خود کنید

با شماره ۰۲۳۵۴۰-۲۱ تماس بگیرید.

همچنین شما می توانید با مر اجهه به یکی از دفاتر محک نسبت به

دریافت قلک مورد نظر خود اقدام فرمائید.

محک
مؤسسه خیر به حمایت از
کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org